

Zwaaien naar Hoy

hier.Zwaaien naar Hoy.

(om maar eens een goede zeiltitel te lenen)

Dit is een reisverslag van de Firefly van 30 juli 2006 t/m 20 augustus 2006 een zwerftocht langs de Schotse en Engelse oostkust. Aan boord zijn **Henry Over de Vest** (schipper en navigator), **Ernst Plaum** (eerste machinist en nestor primus interparis) en **Piet Woldinga** (kok en scribent) allen met vele zeemijlen in het zog. Later zal **Johan Over de Vest** (raad van bestuur), die wegens anonimiteit in het verdere verloop Jan heet, zich bij ons voegen.

Dit reisverslag is een verhaal over zeemannschap, voorbereiding, moed, beleid, trouw, inzicht, beslissingen, vakmanschap, verlangen, haute cuisine, spaanse peper, kaas, tonijn, weer, wind, mijlen, knopen, regen, zonnenschijn, inventiviteit, golven, aluminium, navigatie, slaap, koffie, ferries, vrouwen, havens, ankerplaatsen, bespiegelingen, materie, methaan, arbeid, onthaasten, jazz, proza, golfbanen, vergezichten, koude kusten, mechanica, electronica, stromingen, eb, droog vallen, vloed, fjorden, zandbanken, storm, kansberekening, bliksem, donder, vallen, schoten, blokken, zeilvoering, bêtablokkers, hart, pompen, hoop, geloof, kracht, vis, kreeft, eilanden, vogels, dolfinen, zeehonden, fjorden, maar laten we bij het begin beginnen.

29|07

's Avonds kom ik bij Henry aan boord van de Firefly, waarover op deze website alle informatie is te vinden. Het is een voorrecht om met zo'n schip het ruime sop te mogen kiezen. Reden van 's avonds al aan boord gaan is voorbereiding. In alle vroegte dienen morgen een aantal klusjes te worden afgewerkt opdat we morgen kunnen vertrekken. Het is voor Henry en mij ook even de tijd om elkaar te leren kennen, kan ie nu nog beslissen mij van boord te gooien. Enfin dat doet ie niet, dus ik blij!

30|7

Als eerste beginnen Henry en ik de 24-220 omvormer in te bouwen, voor mij nogal belangrijk wil ik het snurkapparaatje aan kunnen slingeren. Net als wij alles hebben uitgemeten en pasklaar hebben, komen we een bevestigingsbeugeltje te kort. Een telefoontje naar Ernst leert ons dat hij dat samen met de oude omvormer achter in de auto heeft om bij de oudijzerboer af te leveren. We zijn net op tijd om dat te vrijdelen. Als Ernst aan boord is begint ie het schip eens grondig te inspecteren en het valt hem op dat er nogal wat "touwtjes" aan vervanging toe zijn. Zo zien we maar waar al die jaren ervaring goed voor zijn. Henry gaat de 23 meter hoge mast in omdat de grootval aan vervanging toe is en zonder op de zaken vooruit te lopen, je zal maar in een storm terecht komen en je grootval begeeft het. Het begint te regenen en te waaien en omdat Ernst en ik geen "haakje" kunnen vinden, laten we de schipper lekker een "stief kwartiertje" hangen, wordt ie hard van. Er wordt proviand ingeladen, diesel en water getankt en we besluiten een laatste avondmaal met vrouwen en kinderen te nemen alvorens het ruime sop te kiezen met als bestemming (besloten omdat Ernst en ik er nog nooit zijn geweest en Henry lyrisch is) de Orkney's. Blijft sterk spul die vissermanssnoepjes, maar om 20:00 zeilen we IJmuiden haven uit.

Met een heerlijk zuidwesterwindje zijn we al snel uit het zicht van de kust. Het wordt een

prachtige heldere nacht zodat alle sterenbeelden en nevels goed te zien zijn. We testen dan ook al rap elkaars astronomische kennis. Iemand moet rusten, dus Ernst is al snel verdwenen en laat de schipper en mij onder magnifieke sterrenhemel achter.

31|7

Jarig! Hoewel? Ik voel me wat katterig en blijf zoveel mogelijk aan dek. Maar gaandeweg de dag wordt het beter. Uiteraard krijg ik de felicitaties van Henry en Ernst. Het is een heerlijke zon overgoten zeildag. Ik bereid de eerste maaltijd en dat valt in mijn conditie bij ZW 5-6 nog niet echt mee. Na het eten heeft Henry een verrassing voor me in de vorm van een cd-speler en kan ik het cadeau van Margreet en Iskander draaien. Henry en Ernst begeven zich te kooi en in de kuip gaat "Deelder Dubbelt" op 10. Jazz en proza midden op de Friesche Zee, het bleef nog lang onrustig op de Firefly!

1|8

Ben ingeslingerd en gaan nog steeds met ZW 6-7 in volle vaart richting de Orkney's. Een tijdje zwemmen een aantal witsnuitdolfijnen met de boot mee. Er komen wel wat wolken, maar als ik mijn roes heb uitgeslapen krijg ik van de heeren te horen dat het mooi weer wolken zijn. Mijn kennis zegt mij wat anders. Eén ding hebben we in IJmuiden vergeten en dat is de antenne van de navtex na te kijken en we ontvangen dan ook geen weerberichten. But who cares! Per slot heeft de schipper zijn statistieken goed bekeken en hoe erg het ook mag worden, er is bijvoorbeeld in augustus maar 1% kans op windkracht 9. De heeren komen met nog een opmerkelijk verhaal, ze hebben een meeuw met een snor gezien. Ja, ja, haha. Natuurlijk vraag ik of ze alcolol hebben gehad. Nee het is serieus! 's Avonds eten we gedrieën in de salon, wat ligt dat schip toch heerlijk vast in het water. De anti-slipmatjes helpen trouwens ook goed. Het is een maaltijd van zalm en pasta met een basic (olijfolie, uitje en knoflook) saus. We drinken het een en ander weg met een glaasje Rioja.

Slapen, slapen en slapen op die boot. Onthaasten stelt de schipper. Wat een rust, hiervoor ga je naar zee.

2|8

04:30 In de Tyne los ik Ernst af en al snel leggen Henry en ik een dubbele rif. Wat goed dat we de grootval op tijd hebben vervangen, die was er wellicht vannacht wel aan gegaan. Voor Tyne, Dogger en Viking (we krijgen toch een weerberichtje binnen) wordt NW 9 voorspelt. Om 10:30 is het zover, de wind trekt tot 35+kn aan. En we rollen de fok in tot er nog een onderbroekje (Ernst) uitstaat. Het derde rif kunnen we helaas niet in het grootzeil zetten omdat de reefflijn er uit is geschoten. Als het even later 40+kn (ware wind) gaat waaien, gaat het restant grootzeil helemaal naar beneden. We zijn het eens over de te volgen taktiek, niet dat daar urenlang over is gediscussieerd, maar we komen allemaal met dezelfde oplossing. We gaan 50 á 60 graden aan de wind en golven varen en zetten de motor 4-5kn bij. Het werkt uitstekend. Het is natuurlijk rollercoasteren, maar alles went en zo ook dit. Het schip kan het hebben en zijn bemanning ook en vol vertrouwen rijden we storm uit. Storm? Ja storm, want gedurende een anderhalf uur staat er constant 47-49kn wind. Eén keer krijgen we een wel hele vreemde golf te verwerken en slaan we net niet plat, maar Henry krijgt wel bijna de thermosfles tegen zunkanis. Hij staat in de keuken (koffie te maken!) en de thermoskan staat onder de buiskap. Op het moment dat we bijna

plat gaan zie ik in de kuip de thermoskan door de kajuitingang vliegen en Henry inderdaad op een haar na missen. Goed, hij is een liefhebber van koffie, maar deze was hem waarschijnlijk wel wat zwaar gevallen.

Het is vakantie, geen wedstrijd en we hoeven niet per sé ergens heen en besluiten dan ook bij Dundee (onze koers) naar binnen te gaan en zwaaien naar Hoy. Nu is Dundee nog wel 50M, dus we moeten nog een aantal uren doorzetten, gelukkig neemt de wind af naar een dikke 7 en als we eenmaal onder de Schotse kust komen, wordt de zeegang ook wat rustiger. Mooi spul die statistieken en kansberekeningen!

21:30 We meren af in Dundee op de monding van de Firth of Tay aan een mooring bij de Royal Tay Yacht Club. We zijn bij onze intocht door een aantal dolfinen begroet. Drogen, douchen, bijkomen! We doen ons te goed aan tornado's met griekse salade en pasta en onder het genot van be-bop jazzklanken hebben we een stemmingsvolle "boerenavond". Uiteindelijk gaan we om 01:00 moe maar voldaan te kooi.

3|8

Met een Baskisch ontbijt (chorizo, spaanse pepers, uien en eieren) openen we een heerlijke rustige zonnige dag. We kijken naar de prachtige in het zonlicht liggende beboste heuvels van de Schotse kust; dat we dit mogen meemaken. De monding van de Tay is een prachtig gebied en Ernst heeft ondertussen ook de eerste golfbaan gespot (bij een volgende reis naar de Schotse kust gaat die tas mee). Het is er deze reis helaas niet van gekomen om Henry en Ernst te leren golfen, dat moet een volgende keer maar. Ernst komt met de opmerking dat de Friesche Zee het mooiste vaargebied ter wereld is en dat is natuurlijk ook zo! Buiten kijf! Neem de Schotse kusten, de Orkney's t/m de Far Oer, IJsland, Jan Mayen, Spitsbergen, Noorwegen t/m de Duitse Bocht en Nederland. Waarom naar dat hete zuiden als het Noorden zo'n mooie verscheidenheid aan kusten biedt. Koude kusten en bijhorende luchten.

Bij vertrek wordt ons door mensen van de YC nog verteld welke heerlijkheden ons het RTYC clubhuis biedt, maar wij bieden weerstand aan de verleidingen. Ook nu worden we door dolfinen begeleid en hier en daar steekt een zeehond zijn kop boven water. Met een lichte NW 2-3 zeilen we met spinaker richting Edinburgh. Onderweg passeren we het beroemde St. Andrews en zien aan de kust "The Old Course" liggen, de bakermat van golf. Met een dikke 4kn schiet het allemaal nog redelijk op, maar haast hebben we niet, we genieten van een prachtige rustige zonnige dag na al het geweld van gisteren wat al weer zo lang geleden lijkt. "Around the cape of Fife Ness" zeilen we tussen het vaste land en het eiland May de Firth of Forth op. Het is een prachtige fjord en we kijken onze ogen uit. Wel ontstaan er door de hoge kusten en de trechter van de fjord wel wat verschillende winden en valwinden en is het nog een heel werk om de spinaker strak te houden, maar met vereende zeilkennis en fingerspitzengefühl lukt dat aardig en de Firefly zeilt dan ook majestueus door de Firth of Forth. Overal langs de kust zijn kleine dorpjes en Ernst ziet overal haventjes en ankerplaatsen. We moeten dit nog eens over doen en dan langer de tijd nemen (een maand of twee) om alles te bekijken en te ervaren. Nu al blijkt twee weken veel te kort.

23:00 (alle tijden zijn MEZT) We meren af aan de stijger van de Royal Forth Yacht Club en worden enthousiast onthaald. Met open mond staan de leden van de yachtclub naar de Firefly te staren, zo'n zeilschip heeft hun haven nog niet aangedaan. Helaas is het clubhuis om 22:00 local time net gesloten, maar dat moeten we morgen maar goed

maken. Wel wat laat gaan we eten en omdat de dag Spaans is begonnen, ronden we dat met patattas bravas ook Spaans weer af.

4|8

Het is een "maintenance" dag en we gaan dan ook voor onderdelen bij de lokale zeilshop kijken. Grootste probleem is het vastlopen van de bilgepomp gisteren. Eerste diagnose (mede door de brandlucht) is dat ie overhit is geraakt en dat de spoel is verbrand. De shop heeft wel het merk pomp, maar helaas niet de elektrische. Ondertussen gaat het met mij niet goed en iemand van de yachtclub brengt mij naar het ziekenhuis. Daar word ik spoedig wegens hartkloppingen opgenomen en al snel staat vast dat ik minimaal een nachtje moet blijven. Haha daar zitten de mannen op de boot terwijl ik omringd door leuke zusters in alles wordt voorzien en een heerlijke nacht in een echt bed heb. Hoezo afzien? 's Nachts klopt het hartje weer normaal.

5|8

Ben om 12:00 weer aan boord en begroet Jan die gisteren is gearriveerd. Ik krijg te horen dat de klusjes zijn geklaard en dat de bilgepomp niet was doorgebrand, maar dat het klepje vast zat wat voor een "vastloper" heeft gezorgd. Dit is losgemaakt en de pomp werkt weer, dus blijkbaar op tijd uitgezet. Om 13:00 varen we uit met als bestemming St. Abbs, maar het zeilen gaat zo mooi en met de halfwinder op stomen we door naar Eyemouth. Om 22:00 meren we af. Proficiat voor de schipper die zijn schuit even met 30cm voor en achter aan vrije ruimte "in parkeerd".

Eyemouth is een typisch vissersplaatsje met alle karakteristieken die daar bij horen. Het is "saturday night" en aan de kade bij de harbour pub is het een gezellige boel. Men neemt het hier niet zo nauw en gooit dan ook zijn lege glas of fles gewoon de haven in. Na een oorlam begeven we ons te kooi

6|8

Ernst en ik zijn als eerste op en zien de vissersvloot binnenkomen. De vis wordt aan de kade gelost en we weten een versgevangen zeewolf van 2kg te bemachtigen, daar gaan we vanavond wat leuks mee doen. We ontmoeten Evy een Nederlandse die zich nog maar net in Eyemouth heeft gevestigd en van haar krijgen we lokale informatie. We gaan boodschappen doen en maken een wandeling naar een hoge klif van waaruit we mooie kijk op de kust en de zee hebben. In het dorp zijn overal verwijzingen naar "Black Friday". Voor meer informatie kijk bijvoorbeeld **hier**.

In het kort komt het hier op neer dat het op vrijdag 19 oktober 1881 een prachtige dag was en de vissers voeren vol goede moed uit. Echter 10M uit de kust steekt er plotseling een geweldige storm op en 189 vissers vergaan. Het heeft 100 jaar geduurd voordat de populatie van Eyemouth weer op het peil van 1881 was. En dat 40 jaar na "The Moray Firth Fishing Disaster" van augustus 1848 (zo zien we maar dat die 1% wel hard aankomt).

13:30 Varen we de haven uit begeleid door twee grote vette zeehonden en zetten koers naar Holy Island. Volgens Ernst moeten we daar beslist heen, hij is er 12 jaar geleden al eens geweest en het is een feeëriek eilandje. Tevens heeft het een goede ankerplaats. We blijven onder de schitterende kust en op de heuvel vlak aan de klif nemen we weer een prachtige golfbaan waar. Ik moet toch echt een trip maken langs de kust en her een

der een balletje slaan. Met het passeren van Berwick-upon-Tweed passeren we ook de grens met Schotland en Engeland.

Met SW 3-4 varen we met 7kn in no time het gaatje van 15 mijl dicht. Het betreft iets en er valt een buitje, maar een beetje kerel ..... Ernst en Jan gaan dan ook snel de kajuit in. Holy Island is eigenlijk een “droogval eiland” en dus bij eb bereikbaar per voet en zelfs auto.

We moeten ver om het eiland heen varen aangezien zich een ondiepte ver in zee uitstrekt en we houden ons dan ook strikt aan de pilot. Gelukkig is ondanks de regen het zicht goed. Om 16:00 gaat het anker zonder problemen (!) neer en liggen we bij het inderdaad feeërieke Holy Island. Vanuit de achterstevan hebben we een mooi uitzicht op het kasteel. De zeeduivel wordt geslacht en levert vier mooie grote filetboten op. Met smaak slaan we het avondeten achterover, wat is vers toch lekker!

De dinghy is ondertussen ook opgeblazen, Jan heeft geen adem meer over, en gaan we vanavond even de volgens Ernst gezellige kroeg van Holy Island bekijken. Tevens kijken we of Cees zijn jas er nog hangt.

Als we met de dinghy bijna bij het eiland zijn, vraagt Ernst of iemand een ankerlicht heeft aangedaan. Integendeel, de hoofdschakelaar staat uit. Gaat er iemand terug? Welnee, het wordt een heldere avond, het weer klaart op. De “Anchor and Harbor Inn” is een klein lokaaltje dat snel volloopt en waar het gezellig vertoeven is. Na een paar biertjes wordt het tijd om weer aan boord te gaan. Voor de grap zeg ik dat het buiten wel aardedonker en mistig zal zijn en er wordt hartelijk gelachen. Het blijkt echter helemaal niet grappig maar botte realiteit. Heeft iemand er ook aan gedacht een zaklantaarn mee te nemen? Nee dus. Goed, de ogen zijn snel gewend aan het duister maar éénmaal in de dinghy blijkt het zicht toch een stuk minder en zien we in de verste verte geen boot. Waar is de Firefly? Je zou met zo'n naam verwachten dat ie licht geeft, maar helaas. We varen een tijdje langs de oever tot we voor ons gevoel ter hoogte van de Firefly zijn, maar we zijn al veel te ver! Henry merkt dat er een stevige stroom staat. Goed dat we een buitenboordmotor hebben, want op de peddle hadden we het tegen de stroom nooit gered. Vanaf een afstandje moet het een koddig gezicht zijn, vier grote kerels in een rubberbootje hopeloos op zoek naar hun boot. We varen terug en na wat vruchteloos getuur denkt de schipper (het moet liefde zijn) zijn schuit in de peiling te hebben en 5 minuten later stappen we opgelucht aan boord. Ondanks de stemming, grappen en grollen, zijn dit de avontuurtjes die nog wel eens fout aflopen en voor je het weet sta je met je hoofd in de Telegraaf met opsomming van alle begane stommiteiten. Voorbereiding en niets aan het toeval overlaten!

7|8

We blijven een dagje voor anker liggen. Henry en Jan gaan zeehonden kijken met de dinghy. 's Morgens hadden we al een huilend geluid gehoord en dachten dat dit van het vaste land kwam, maar kwamen er na enige tijd achter dat het van een “zeehondenplaat” kwam. Als de boys terug zijn gaan Ernst en ik kijken of we kreeft kunnen scoren. Overal staan kreeftenvallen uit. Een paar jongens zullen kijken of ze vanavond beet hebben en komen dan wel langs. Ondertussen nemen we de tijd om het eiland te verkennen. Ernst kent hier een zekere Harm wiens boot op de kant ligt. Het is een Nederlander die zich een jaar of tien geleden hier heeft gevestigd. Later horen we dat ie niet meer vaart wegens een ernstige ziekte, het schip is te koop. We eten crabsandwich en gaan weer aan boord en verrichtten nog een aantal klusjes o.a. het derde rif. Jan (en waarschijnlijk wil ie daarom

anoniem blijven) schrobt de vloeren en levert de Firefly spic en span op. Om 19:15 komt Brian 4 mooie blauwe kreeften voor het luttele bedrag van 20 pond brengen. De Europese kreeft is de grootste geledpotige van het Europese kustgebied. Hij is blauw/zwart van kleur afgewisseld door oranje vlekken. De kreeft kan een hoge leeftijd bereiken, hij kan wel 75 cm. groot worden. Dat wordt smullen! Heerlijk en het bleef nog lang onrustig op de Firefly.

Ernst is wat manisch onrustig, dat komt omdat ie alweer een dag vast ligt en er moet morgen dus weer gevaren worden.

8|8

Om 11:00 gaan we anker op richting de Farn eilanden, het is nagenoeg windstil. Het is maar een mijl of vier en met 2-3kn loopt het toch nog goed. Wat een schip, het loopt terwijl de windmeter 0kn aangeeft.

De Farn eilanden zijn een stel rotsen met veel vogels met name jan van genten, alken, meeuwen en aalscholvers. Ook de zeehonden liggen hier lekker op de rotsen. De toeristen worden hier letterlijk met scheepsladingen tegelijk aangevoerd. We gaan op een mooi plekje voor anker en zetten ons scherp door de meeuwen in de gaten gehouden aan de tonijnsalade. De wind begint al vrij snel tot SW 4 aan te wakkeren en het weerbericht geeft w-NW 5-7 aan voor de nacht en dan zijn de Farn Islands geen goede ankerplaats. We gaan om 15:30 anker op en zetten koers naar Amble. Een mijl of 2 voor Amble neigt de wind in vlagen tot 5. We schieten met 6,5 á 7kn lekker op en dat is goed want we moeten tussen 3 h- en 3 h+ HW de haven in willen tenminste nog 2,40m water hebben. We komen ongeveer om 19:00 en 3 h+ HW aan en het binnen varen wordt een zaak van voorzichtig vooruit. Het lukt om de steiger van de jachthaven te bereiken en dat is net op tijd want een half uur later liggen we al in de prut en een uur later zitten we muurvast, het schip schommelt niet meer!

Weer een boerennacht, zo wordt het echt nog een ontspannen vakantiereisje. De schipper was vandaag wel erg in zijn sas met het stukje zeilen. De boot liep ook weer prachtig en het is een genot om met dit schip te mogen varen. Terecht staat de schipper met trots aan het roer.

9|8

Om 06:30 gaan we van Amble naar Whitby. We gaan vroeg omdat de afstand naar Whitby 70M bedraagt, maar het waait lekker W-NW 4-5 en in vlagen 7 en het gaat dan ook hard. Er gebeurt niet veel en we houden ons 100% met zeilen bezig om zoveel mogelijk snelheid te maken en om 17:00 meren we in Whitby af. Een gemiddelde van iets meer dan 6,5 kn, niet slecht.

Zo op het eind van de reis komen er toch wat lichte irritaties boven drijven. Jan vindt dat mijn gedrag vanochtend om iedereen om 05:50 te wekken, getuigt van crimineel gedrag en stelt tbs voor. In ieder geval zou de samenleving tegen zo'n individu in bescherming moeten worden genomen. Een straat cq vaarverbod lijkt hem wel de minimale repressaille. Het gedrag van Jan zelf met name jegens de schipper lijkt mij meer vragen op te werpen. Vroeger werd je voor minder aan de mast gebonden of gekielhaald.

10|8

Blijven een dagje liggen en hebben het over waterstanden (eb en vloed), methaanbellen,

druk, Torricelli (Vermicelli volgens Jan, we beginnen te begrijpen dat ie anoniem wil blijven), arbeid, materie en de eerste wet van de mechanica. En zo komen we de dag wel door! Er zijn gelukkig ook nog een paar klusjes. Het blijkt niet aan de antenne te liggen, maar de navtex is door een onkundige onverlaat (een opstapper op de vorige reis van de Firefly) volledig ontregeld. Ernst regelt de zaak weer in en daar vliegen ons de weerberichten om de oren. Het enthousiasme daalt snel als voor vannacht of morgenvroeg N-NW 8 wordt voorspelt.

We gaan Whitby bekijken en nemen de volgens mij 1000 treden (ik hoor een Engels meisje 99 zeggen tegen haar moeder) naar de oude kerkruïne met een prachtig uitzicht op zee. De zee die lokt, die roept, die zingt, gelijk de Sirenen.

11|8

Op huus an! Voorspelling N-NW 5-7 afzwakkend 4-5, we zullen zien. Het is wel lekker voor de wind, dus dat wordt een snel overtochtje. Whitby – IJmuiden is ongeveer 220 M.

De havenautoriteiten komen ons melden dat ze het ons ontraden er uit te gaan. De wind N staat pal op de havenmond. 19:00 is HW. De havenmeester komt langs om ons aan te raden even bij de havenmonding te gaan kijken. Het lange wachten begint en het is stil aan boord. Buiten valt de regen en binnen brandt de kachel. We liggen verwaaid aan lager wal en in de havenmond staan brekers (swells) die niet te onderschatten zijn. De smalle havenmonding van Whitby ligt pal noord (een inschattingsfout van ons) en voor de ingang ligt een zandbank. Bij sterke N en NW winden staat er dan ook een levensgevaarlijke zeegang, één foutje en je wordt op de pieren gezet en dat foutje hoef je niet eens zelf te maken. Over de stroming hebben het gemakshalve niet eens.

We wilden er uit en de havenmeester komt vragen of we dat nog steeds willen? De reddingsbrigade wil het namelijk graag weten opdat ze tegen zevenen alvast klaar konden gaan liggen!!! Wij besluiten tot nader order binnen te blijven.

We zijn gevraagd om een biertje te komen drinken in het clubhuis van alweer een royal yachtclub te weten de Royal Whitby Yacht Club. We nemen het aanbod aan.

12|8

Nog geen verandering, erger de wind neemt toe tot N 8. De voorspelling is dat maandag de wind afzwakt tot 4-5 en daarna volgt een nieuwe depressie met N-NW 5-7. Wegens deze verregerende slecht weervoorspellingen nemen we het besluit om de ferry Newcastle-IJmuiden te nemen. Ik zal met Henry vrijdag terugkeren om de boot naar IJmuiden te zeilen.

We nemen het er van op de ferry! Het schommelt wel zo'n grote boot.

18|8

Om 12:00 zijn Henry en ik terug in Whitby. Het was weer goed op de ferry. Met name de bediening tijdens het eten was goed zal ik maar zeggen. Om 14:00 is het HW en we gaan dan ook direct de boot in ordemaken en varen om 13:30 door de brug. Krijg van de schipper nog evenfijntjes te horen dat ik slavendrijver had moeten worden, maar gaan isgaan, Whitby komt zo langzaam aan mijn neus uit. In ieder geval kan mijn neus niet meer tegen de lucht van fish and chips. Om 14:00 zijn we buiten. Ondanks de matige zuidenwind en matige golfslag is het tocheven opletten om tussen de pieren uit te komen.

Er staat een verradelijke stroming die ons bij enige onoplettendheid zo op de pier zet. Dat

hadden we afgelopen zaterdag dus echt nietgered, een wijs besluit getuigt van kundig zeemanschap. Indien nietnodig geen risicovolle beslissingen nemen. Alles gaat goed en we zijn buitengaats. Echter geen wind van betekenis en dat beetje dat er staatsrecht op de kop en het regent ook nog eens. Na een mijl of 10 een veranderlijke wind 2-3. De wind wordt constanter ZW 2-3 en we gaan zeilen. Met een bescheiden 3kn lopen we onder de Engelse kust naar IJmuiden.

Al gauw krijgen we bezoek van een klein geel vogeltje meteen oranje ietwat omhoog staand snaveltje. Het beestje is totaal nietschuw en komt bijna bij ons op schoot zitten. Later komen nog tweemaatjes van hem aanvliegen. Om te rusten drijven ze op het water. Als we het toch over vogels hebben; de hele vakantie horen we het lagegeluid van een ouder alk en het hoge geluid van een alk jong. De ouderduikt onder om voedsel (kleine vissoorten en kreeftachtigen, die worden opgedoken van soms een aanzienlijke diepte) te vinden en komt een heeleind verderop weer boven. Door om en om te piepen en te roepen vinden ouder en kind elkaar weer. Ook zien we een papagaaiduiker, we hebben er heel weinig gezien deze reis, ze zitten ook vaak wat noorderlijker.

Genoeg over vogels, we krijgen meer wind en gaan met dik 6kn mooi vooruit.

Het wordt een prachtige heldere nacht. Zo helder dat zelfs de melkwegnevels te zien (désà vu?) en aan de horizon staat door de waterdamp in de lucht een wassende maan bloedrood te stralen. Wat is de natuur toch mooi. Waarom leven we in steden als de zee en het platteland zoveel mooier geven. Einde discussie heren!

19|8

Het is 's ochtends grijs en grauw en de wind draait naar het zuiden. 's Nachts lagen we met 7kn nog op de rhumbline maar dat gaat niet meer, we koersen nu op Texel aan. Het wordt 's middags om een uur of twee toch nog een prachtige stralende dag. De wind trekt soms wat aan en soms neemt ie wat af, maar we blijven tegen de 6kn gemiddeld lopen en om 17:30 is het nog maar 70M naar IJmuiden. Ondertussen zijn we twee grote olievelden gepasseerd, hebben vier vrachtschepen laten uitwijken en hebben een zeilboot ingehaald en ver achter ons gelaten. Het is toch opvallend dat we afgelopen weken weinig zeilers hebben gezien en dat is toch opmerkelijk met zo'n mooi vaargebied. Wellicht schrikt velen de tocht naar het noorden wegens het weer of de zee af. Het is wel rustig! Henry en ik zijn blij weer op zee te zijn en hebben het gevoel niet te zijn weggeweest. Ook het besef van tijd is volledig weg, hoelang zeilen we al rond?

We zijn rustig en gelaten en nemen de wind zoals die komt. De ene keer 15kn en dan weer 25kn. We laten het rif zitten en gaan eerst de chili, die ik voor twee dagen heb gemaakt, naar binnen werken. We naderen de DW-route. De wind en de weerkaartvoorspellingen laten ons wat in de steek, de wind wil maar niet naar het westen ruimen. Aangezien we toch accu's moeten laden varen we op de motor de XTE 9,75M goed en hopen ondertussen op het ruimen van de wind. Het is 21:00 en we hopen om 08:00 in IJmuiden te zijn. De ferry "Queen of Scandinavia" passeert ons om 21:30 op een luttele kabellengte afstand, het was tot twee keer toe goed toeven (wees alleen voorzichtig met eten van schaaldieren bij het buffet!). Ik ga te kooi om wat te slapen en om vannacht de shift van Henry over te nemen beiden onwetend wat ons vannacht te wachten staat hoewel de cumulus nimbus een voorbode had moeten zijn.

2018

Om 00:30 roept Henry mij om te helpen een tweede rif te zetten, want de wind neemt toe. Een tijdje later krijgen we verselijk op ons flikker. Lichtflitsen die 2 tot 3 seconden aanhouden en ons voor een 10 seconden totaal verblinden. Een aantal keren volgt de donder direct op de bliksem en doen onze trommelvliezen trillen, kortom het is noodweer. We zetten de motor bij om op eventuele calamiteiten adequaat te kunnen reageren. Ironisch genoeg draait in buien de wind naar het westen. Henry legt zich even te rusten, maar ik moet hem al snel roepen omdat de wind in twee seconden tijd van 22 naar 36kn oploopt. Met vereende krachten rollen we de fok weg. De zee geeft in bliksemflitsen wel een prachtig aanzicht en je kan de scherpe lucht van ozon en zout duidelijk ruiken. De bui trekt over en de wind valt terug naar 23kn, we laten de zeilvoering voor wat ie is en hebben alleen oog voor IJmuiden. Nieuwe buien komen met korte tussenpozen over ons heen. Over de gevaren van onweer op zee kunnen we ons even niet druk maken, maar het lijkt zo tegen het einde van de reis met de thuishaven in zicht wel een laatste beproeving. Wij doorstaan deze, hoewel? Als we om 07:30 de pieren van IJmuiden binnenvaren neemt het onweer toe. Niet alleen de sluizen van het Noordzeekanaal openen zich, maar ook de sluizen boven ons gaan volledig open. Overal is water en we worden nat in onze zeilpakken. Het is welhaast een apocalyptisch einde van een schitterende zwerftocht langs een deel van de Schotse en Engelse kust en op de Friesche Zee. De anticlimax moet echter nog komen. Nat, moe en verlangend naar de haven en het ontbijt bij Ernst en Christa worden we de sluis uitkomend door de douane gesommeerd af te meren. Waarom? Rode diesel en paspoort controle. Zowel de douanier als de marechaussee voelen zich wat opgelaten en al snel kunnen we verder. De vraag van de douanier of het zwaar was, is wat ons betreft retorisch, hij begrijpt het. Om 09:30 liggen we afgemeerd en kunnen we even bijkomen. We hebben beiden het idee alsof we een week zijn weggeweest. Onwennig staan we even later op de wal. Vaste grond onder de voeten, het voelt nog wat vreemd. Met dank aan de Firefly, zijn schipper en bemanning. Daarmee komt een prachtige zeiltocht ten einde.